

ПЕРСОНАЛІЇ

ВІТАЄМО ВЧЕНИХ-ЮРИСТІВ ІЗ ЮВІЛЕЯМИ!

СВЯТОЦЬКОГО Олександра Дмитровича
дійсного члена (академіка) НАПрН України
(відділення теорії та історії держави і права)

Народився 30 грудня 1953 р. у м. Львові. У 1980 р. закінчив з відзнакою юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Я. Франка (нині – Львівський національний університет імені Івана Франка). У 1980-83 рр. працював відповідальним секретарем у Львівському міськвиконкомі. У 1983-86 рр. – аспірант юридичного факультету Львівського державного університету ім. І. Я. Франка. У 1986-1990 рр. працював асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри кримінального права і процесу юридичного факультету цього ВНЗ. У 1990-93 рр. – докторант юридичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 2000-2001 рр. та 2003-2004 рр. – радник Прем'єр-міністра України на громадських засадах, 2002-2004 рр. – радник Міністра транспорту і зв'язку України, 2016-2019 рр. – радник Першого віце-прем'єр-міністра України, 2019-2020 рр. – позаштатний радник Першого заступника Голови Верховної Ради України, з жовтня 2021 р. – позаштатний радник Голови Верховної Ради України. У 2001-2005 рр. – директор Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України). У 2015-2017 рр. – ректор Вищої школи адвокатури Національної асоціації адвокатів України. З 1995 р. – головний редактор юридичного журналу «Право України».

У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук «Заснування і розвиток радянської адвокатури (історико-правовий аспект)» (спеціальність 12.00.01), у 1995 р. – дисертацію на здобуття ступеня доктора юридичних наук «Адвокатура в юридичному механізмі захисту прав громадян (історико-правове дослідження)» (спеціальність 12.00.01). Вчене звання професора присвоєно у 1997 р. У 2000 р. обраний членом-кореспондентом, у 2009 р. – дійсним членом (академіком) Національної академії правових наук України.

Напрями наукової діяльності: українська державність, організація публічної влади, історія держави і права України, судовий прецедент, організація інституту адвокатури, право інтелектуальної власності, правова доктрина. Опублікував понад 200 наукових та навчально-методичних праць, серед яких: «Адвокатура: історія і сучасність» (у співавт., 1997), «Історія держави і права України: у 2 т.» (у співавт., 2000), «Інтелектуальна власність в Україні: у 4 т.» (у співавт., 2002), «Право інтелектуальної власності» (у співавт., 2002), «Міжнародний комерційний арбітраж в Україні: теорія і законодавство» (у співавт., 2007), «Право інтелектуальної власності: Академічний курс» (у співавт., 2007), «Енциклопедичний довідник майбутнього адвоката» (у співавт., 2009), «Влада в Україні: шляхи до ефективності» (у співавт., 2010), «Великий енциклопедичний юридичний словник» (у співавт., 2012), «Правова доктрина України: у 5 т. Т. 1: Загальнотеоретична та історична юриспруденція» (у співавт., 2013 (укр.), 2015 (англ.)), «Класифікаційний (адвокатський) іспит у 17 книгах» (у співавт., 2017), «Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т.3: Загальна теорія права» (у співавт., 2017), «Українська державність: історико-правничі нариси» (у співавт., 2021).

Член Науково-консультативної ради при Голові Верховної Ради України, науково-консультативних рад при Конституційному Суді України та Верховному Суді.

Заслужений юрист України (1997). Повний кавалер ордена «За заслуги» (2002, 2007, 2017). Відзначений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003), Почесною грамотою Верховної Ради України (2004), Лауреат Премії імені Ярослава Мудрого. Почесний професор Запорізького національного університету.

ТЕРТИШНИКА

Володимира Митрофановича

доктора юридичних наук, професора

Народився 4 липня 1953 р. в с. Грунь Лебединського району Сумської області. У 1979 р. з відзнакою закінчив Волгоградську вищу слідчу школу МВС СРСР (нині – Волгоградська академія МВС Росії). У 1979-83 рр. обіймав посаду слідчого, а також слідчого з особливо важливих справ УВС Сумського облвиконкому. У 1983-86 рр. навчався в ад'юнктурі ВНДІ МВС СРСР (м. Москва).

У 1986-90 рр. – викладач, доцент Харківських вищих курсів МВС СРСР, у 1990-92 рр. – завідувач кафедри організації розслідування злочинів при Харківському юридичному інституті (нині – Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого), 1992-96 рр. – завідувач кафедри кримінального права та процесу Харківського інституту внутрішніх справ (нині – Харківський національний університет внутрішніх справ), 1996-98 рр. – професор, завідувач секції правознавства Сумського державного університету.

У 1998-2014 рр. працював у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ на посадах професора кафедри кримінального процесу та криміналістики (1998-2001), професора кафедри кримінального процесу (2002-2009), завідувача кафедри кримінально-правових дисциплін (2009-2014).

З 2015 р. – професор кафедри правоохоронної діяльності Університету митної справи та фінансів.

У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук «Проблеми збирання та дослідження речових доказів на початковому етапі розслідування», у 2009 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук «Гарантії прав і свобод людини та забезпечення встановлення істини у кримінальному процесі України» (спеціальність 12.00.09). Вчене звання доцента присвоєно в 1989 р., професора – 2012 р.

Напрями наукової діяльності: концептуальні проблеми кримінального процесу, конституційного права, захисту прав і свобод людини, удосконалення діяльності судових та правоохоронних органів України, реалізація правових позицій Європейського Суду з прав людини тощо.

Член редакційних колегій журналів «Правова позиція» та «Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції». З 2016 р. – академік Академії політико-правових наук України. Експерт Наукової ради МОН секції «Право».

Автор та співавтор понад 300 наукових праць, зокрема: підручники «Кримінально-процесуальне право України. 10-е вид.» (2023), «Кримінальний процес України. Загальна частина» (2020), «Кримінальний процес України. Особлива частина» (2020), «Міжнародне співробітництво у сфері правосуддя» (у співавт., 2021), «Доказове право» (у співавт., 2022), «Права і свободи людини» (2022), «Судова експертологія» (у співавт., 2021); «Українська правнича енциклопедія» (заг. ред., 2023); 5 науково-практичних коментарів (в тому числі 19 видань Науково-практичного коментаря Кримінального процесуального кодексу України), «Конституція України. Науково-практичний коментар. Вид. 2-ге, доповн. і перероб. (2023); монографія «Протидія white-collar crime (інтегративний аналіз, коментар законодавства та пошук шляхів його удосконалення)» (у співавт., 2021) та ін.

Нагороджений Нагрудним знаком МОН України «За наукові та освітні досягнення», Почесною грамотою Верховної Ради України.